

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT

28. april, 2011
J.nr. 3401/1001-2927
Ref. jtj/pb/

Grund- og nærhedsnotat om meddelelse fra EU-kommissionen om Energieffektivitetsplan 2011

COM 2011 109 8. marts 2011

1. Resumé

Kommissionen har den 8. marts fremlagt en meddelelse om Energieffektivitetsplan 2011. Planen er et led i EU's 2020 strategi om smart, bæredygtig og inklusiv vækst samt om et ressourceneffektivt Europa. Planen efterfølger Handlingsplan om energieffektivitet 2007-2012 fra 2006 og skal bidrage til at indfri den indikative målsætning om 20 pct. energibesparelser i 2020 i forhold til en baseline.

Energieffektivitetsplanen har til formål at styrke rammerne for EU's langsigtede arbejde med energieffektivisering og -besparelser, og planen fokuserer særligt på en øget indsats rettet mod: bygninger, den offentlige sektor, industri, energiforsyningssektoren samt finansiel støtte. Energieffektivisering i transportsektoren fremhæves desuden som vigtig, hvilket indgår i den nyligt offentliggjorte transporthvidbog.

Der er tale om en meddelelse, som i forholdsvis generelle vendinger beskriver kommende indsatsområder, og de initiativer, som Kommissionen vil tage. Der ikke er tale om en retsakt og forslagene i meddelelsen vil derfor først være bindende, efter en vedtagelse af evt. opfølgende lovgivningsinitiativer.

En evt. gennemførelse af energieffektivitetsplanen i form af konkrete lovgivningsinitiativer vurderes at have positive energi- og klimamæssige konsekvenser gennem reduktion af energiforbruget og nedbringelse af udledninger af drivhusgasser. Meddelelsen har fokus på realisering af rentable energieffektiviseringer, men nogle af forslagene kan – afhængig af deres udformning – medføre betydelige ekstra investeringer for det offentlige og for erhvervslivet.

Det forventes, at Rådet (energi) vil vedtage rådskonklusioner i forhold til meddelelsen på møde den 10. juni 2011.

Regeringen er generelt positiv over for Kommissionens meddelelse.

2. Baggrund

EU-Kommissionen har d. 8. marts fremlagt Energieffektivitetsplan 2011. Planen beskriver, hvilke initiativer Kommissionen vil tage i den kommende tid for at indfri den indikative målsætning om energibesparelser på 20 pct. målt i forhold til en baseline i 2020, samt forslag til hvordan medlemslandene kan styrke deres indsats for øget energieffektivitet og -besparelser. Udspillet skal ses i lyset af, at Kommissionens fremskrivninger viser, at de eksisterende tiltag kun vil opfylde halvdelen af besparelsesmålsætningen på 20 pct. i 2020.

Energieffektivitetsplanen efterfølger den tidligere Handlingsplan for Energieffektivitet 2007-2012 fra 2006 (KOM(2006) 545).

Energigruppen har påbegyndt forberedelsen af rådskonklusioner, som forventes vedtaget på mødet i Rådet (energi) den 10. juni 2011. Det forventes, at Parlamentet vil drøfte meddelelsen og komme med en udtalelse i løbet af foråret 2011.

Det fremgår af meddelelsen, at de fleste af forslagene i planen forventes udmøntet i et nyt direktiv om energieffektivisering, som erstatter det nuværende direktiv om energieffektivisering og energitjenesteydelser (2006/32/EC) og det nuværende kraftvarmedirektiv (2004/8/EC). Kommissionen forventer at fremlægge forslag til dette nye direktiv i slutningen af juni 2011.

3. Formål og indhold

Energieffektivitet er en central del af Kommissionens 2020-strategi for smart, bæredygtig og inklusiv vækst samt strategien for et ressourceeffektivt Europa. Som led i denne strategi har EU vedtaget målsætninger om at realisere energibesparelser svarende til 20 pct. set i forhold til en baseline i 2020. De seneste fremskrivninger viser dog, at der med de eksisterende virkemidler og initiativer kun vil opnås besparelser svarende til ca. halvdelen af den fastsatte målsætning. På den baggrund har Kommissionen fremlagt sin Energieffektivitetsplan 2011 med yderligere initiativer. Ifølge Kommissionen vil de planlagte nye initiativer sikre, at målsætningen om 20 pct. højere energieffektivitet i 2020 nås. Hvis det i 2013 vurderes, at målet ikke nås, vil Kommissionen foreslå bindende nationale mål for energieffektivitet.

Energieffektivitetsplanen har til formål at styrke rammerne for EU's langsigtede arbejde med energieffektivisering og -besparelser, og planen fokuserer særligt på en øget indsats rettet mod bygninger, den offentlige sektor, industri, energiforsyningssektoren samt finansiel støtte. Energieffektivisering i transportsektoren fremhæves desuden som vigtig, hvilket indgår i den nyligt offentliggjorte transporthvidbog.

I planen nævner Kommissionen en række kommende initiativer, men generelt er der tale om overordnede beskrivelser af kommende initiativer.

Bygninger:

Kommissionen udpeger bygninger som et af de væsentligste indsatsområder på baggrund af sektorens høje andel af det samlede energiforbrug samt det store besparelspotentiale, der findes i sektoren. Med Energieffektivitetsplanen sætter Kommissionen fokus på behovet for initiativer, der kan imødegå ejer/lejer problematikken ved energirenovering af lejligheder, hvor ejeren har udgifterne til renoveringen, men lejeren får fordelene ved lavere energiodgifter. Derudover er der fokus på fremme af anvendelsen af fjernvarme i urbane områder, uddannelse af håndværkere og rådgivere og finansiering af energirenoveringer gennem ESCO modellen.

Den offentlige sektor:

Kommissionen lægger stor vægt på, at den offentlige sektor skal gå forrest som et godt eksempel, når det gælder energieffektivitet og -besparelser. Der foreslås krav til høje energistandarder ved offentlige indkøb af produkter og services. Derudover foreslås det, at offentlige myndigheder forpligtes til at energirenovere minimum 3 pct. af bygningsmassen (opgjort som etagemeter) hvert år, så den renoverede andel bringes op til en standard, der svarer til de bedste 10 pct. af den nationale bygningsmasse. Der sættes yderligere fokus på finansiering gennem ESCO- modellen, samt støtte til indgåelse af frivillige aftaler og lokal opbakning og partnerskaber blandt andet gennem initiativet Covenant of Mayors.

Industri:

Energieffektivitet i industrien er medvirkende til øget konkurrenceevne, og Kommissionen ønsker derfor at sikre, at de rigtige rammer for energieffektivisering i industrien, og særligt for små og mellemstore virksomheder, er til stede. Kommissionen opfordrer til, at barrierer for investeringsmuligheder søges fjernet samt, at der sættes fokus på udveksling af bedste praksis. Derudover foreslås det, at der indføres lovpligtig energiauditering i større virksomheder, ligesom Kommissionen vil undersøge mulighederne for at indføre ecode-signkrav for industrielt udstyr.

Energiforsyning:

Kommissionen har fokus på effektiv energiproduktion og -distribution, og overvejer at indføre krav om anvendelse af bedst tilgængelig teknologi ved etablering af nye installationer samt opgradering af eksisterende installationer til bedst tilgængelig standard. Ifølge planen vil Kommissionen fremme anvendelsen af fjernvarme. Kommissionen foreslår, at der ved nyetablering i områder, hvor der er en passende koncentration af bygninger, udelukkende gives tilladelse til etablering af kraft-varme produktion. Desuden skal elektricitet fra kraftvarmeværker have fortrinsret til el-nettet

Udover effektiv produktion og distribution foreslår Kommissionen, at der sættes krav til distributions- og forsyningselskaber om at medvirke til realisering af energibesparelser i form af energispareforpligtelser.

Besparelser for forbrugerne:

Kommissionen vil forbedre energieffektiviteten i de apparater og produkter, som forbrugerne anvender både gennem mere ambitiøse energieffektivitetskrav (ecodesign) og gennem energimærkning. Kommissionen vil i forbindelse med energimærkning og ecodesign stille krav om at apparater og produkter, som er egnede til det, vil blive udstyret med teknologi, som giver forbrugerne mulighed for at drage nytte af intelligente målere og derved bl.a. udnytte overskudsproduktion af el. Køleskabe, fryser og varmepumper kan blive de første apparater, hvor sådanne krav vil blive indført.

Finansiel støtte:

Kommissionen fremhæver de eksisterende muligheder for finansiel støtte gennem EU-fonde mv. som et supplement til nationale finansielle programmer og vil i tilknytning til de flerårige finansielle rammer analysere de nuværende finansielle mekanismer og yderligere tiltag, der kan understøtte energieffektiviseringer i tilstrækkeligt omfang.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant i denne sammenhæng, da der er tale om en meddelelse fra Kommissionen.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant da der er tale om en meddelelse, som ikke indeholder konkrete forslag.

7. Konsekvenser

Lovmæssige konsekvenser

Energieffektivitetsplanen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser, men nogle af de forslag, som er nævnt i planen, kan få konsekvenser, når de udmøntes i en retsakt.

En række af Kommissionens forslag i planen søges gennemført i forbindelse med ændringer i de eksisterende Energiservicedirektiv og Kraftvarmedirektivet (2006/32EC og 2004/8/EC). Ændringer i disse direktiver kan medføre behov for tilpasning af dansk lovgivning.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Udgangspunktet er, at planen alene lægger op til realisering af energibesparelser, som er samfundsøkonomisk rentable, og som samtidig understøtter målsætningen om at blive uafhængig af fossile brændsler. Forslaget om energieffektiv renovering af offentlige bygninger vil kræve betragtelige investeringer, men de vil blive modsvaret af reducerede udgifter til opvarmning. Hvorvidt varmebesparelserne vil opveje investeringsudgifterne afhænger af udformningen af det konkrete forslag. Et mindre energiforbrug vil medføre et afgiftstab for staten.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

En implementering af meddelelsen i form af konkrete lovgivningsinitiativer kan have konsekvenser for erhvervslivet, særligt hvis Kommissionens forslag om obligatorisk energiauditering for større industrivirksomheder gennemføres.

Beskyttelsesniveauet

Energieffektivitetsplanen vurderes at have positive energi- og klimamæssige konsekvenser gennem reducere af energiforbruget og nedbringelse af udledninger af drivhusgasser.

8. Høring

Energieffektivitetsplanen blev den 14. marts 2011 sendt i høring hos en bred kreds af organisationer og interessenter med frist den 1. april 2011.

DI er enig i, at det offentlige har en rolle i at gå forrest, og de peger på, at markedsbaserede instrumenter som energitjenesteselskaber (ESCOs) kan være med at fremme realiseringen af energibesparelser. DI mener, at det er positivt med en styrket indsats i forhold til "Smart Cities and Smart Communities". DI mener, at kravene til BAT bør fastholdes i direktivet om industrielle emissioner (IED), og at mulighederne for samproduktion af el- og varme bør undersøges, når der etableres ny kraftværkskapacitet, men krav bør kun fastsættes hvis en række tekniske og økonomiske kriterier er opfyldt. DI anfører, at Kommissionens forslag om at akti-

vere energiselskaberne i den europæiske energispareindsats ser lovende ud, men det er vigtigt, at ordningen vedtages i en form, som giver medlemslandene mulighed for – inden for rammerne af en række fælles hensyn – selv at designe deres ordninger. I forhold til industrien finder DI, at det er positivt med initiativer målrettet mindre og mellemstore virksomheder, hvor energieffektiviseringer kan være en særlig udfordring, og at konsekvenserne af forslaget om obligatoriske regelmæssige energisyn (energy audits) for større virksomheder nøje bør undersøges før det fremsættes.

I forhold til bygninger anfører DI, at det er positivt at Kommissionen vil fremsætte lovforslag om at medlemslandene skal finde en måde at overkomme ejer/lejer-problematikken; at de længe har arbejdet for større fokus på markedsbaserede løsninger, som ESCOs, og at det er afgørende at se bygninger som en integreret del af det samlede energisystem. I forhold til finansiering opfordrer DI til, at EU vurderer sammenhængen mellem de mange forskellige støt-teprogrammer, så der sikres en hensigtsmæssig koordinering mellem programmerne. I relation til besparelser hos forbrugerne finder DI, at det er vigtigt at de netop gennemførte ændringer af eco-designdirektivet evalueres før der foretages større fundamentale ændringer, og at konsekvenserne af en udvidelse af eco-design til også at omfatte systemer bør undersøges. DI byder de foreslåede initiativer i forhold til smart grids og smart meters velkomne, og de opfordrer til at der udarbejdes en kommunikation om det intelligente energisystem. Endelig har DI en række kommentarer i forhold til transport, som falder uden for rammerne af indholdet i energieffektivitetsplanen.

Dansk Erhverv finder det positivt at Kommissionen i højere grad vil fokusere på vejledning, information samt støtte til SMV'er. Der må dog ikke stilles krav, der kan virke konkurrenceforvridende eller som pålægger virksomhederne uproportionalt store byrder. Dansk Erhverv glæder sig over Kommissionens fokus på ESCO. Dansk Erhverv støtter tiltag der skaber mere energieffektive produkter, men det er væsentligt, at skærpede krav for produkter varsles i rimelig tid således, at forhandlernes eventuelle restlagre kan nå at blive udfaset, inden de nye krav træder i kraft. Endelig har Dansk Erhverv en række kommentarer i forhold til transport, som falder uden for rammerne af indholdet i energieffektivitetsplanen.

Dansk Energi hovedsynspunkt er, at det sikres at energiselskabernes i Europa kan have en rolle i opfyldelse af EU's mål om 20 pct. energieffektivisering i 2020, og konkret foreslås det, at enten energiselskaberne eller andre aktører i alle EU-lande skal forpligtes til at sikre gennemførelse af energibesparelser. Det bør gennemføres i forbindelse med revision af Energitjenestestedirektivet således at der kickstartes et effektivt marked for energitjenester. Dansk Energi anfører bl.a., at forpligtelserne bør tilrettelægges smidigt således at der bliver mindst mulig bureaukrati, og at den forpligtende aktør skal kunne få dækket de nødvendige omkostninger til at opnå forpligtelserne enten gennem priser, tariffer eller på anden vis, og at der bør indbygges et klart incitament for aktørerne til at nedbringe omkostningerne. Der bør være metodefrihed, men de enkelte lande skal kunne tilgodese særlige forhold (f.eks. energifattigdom, renoveringer af bygninger og/eller prioritering af oliebesparelser). Det er vigtigt, at der er dokumentation for de gennemførte energibesparelser, og denne kan verificeres af en uvildig part. Endelig nævnes det, at forpligtelserne også bør omfatte besparelser i transportsektoren.

I forhold til produkter og apparater anfører Dansk Energi, at der bør være et EU mål for effekten af eco-design og energimærkningsordninger. Der bør indføres eco-designkrav for flere produkter, herunder også inden for industrielt udstyr. Samtidig bør energimærkningen udvides

til at dække flere produkter, og mærkningen skal gøres dynamisk, hvor A altid er den bedste klasse. Oplysninger om levetidsomkostninger bør fremgå af mærket. Dansk Energi finder, at energieffektivitet skal tænkes systematisk ind i forbindelse med tildelingen af regionalfondsmidler, landdistriktsmidler og landbrugsstøtte, og EU's midler til forskning, udvikling og demonstration inden for energi og klimaområdet skal fordobles og målrettes EU's overordnede mål, bl.a. ressourceeffektivitet. I forhold til bygninger foreslår Dansk Energi, at Kommissionen skal lave en europæisk strategi for øget anvendelse af fjernvarme, kraftvarme og varmepumper. Formålet med strategien skal være at sikre effektiv varmeforsyning både i tæt bebyggede områder (kraftvarme), og i tyndt befolket områder, hvor varmepumpen er den mest energieffektive varmeforsyningskilde. Endelig anføres det, at EU's defaultfaktor på 2,5 for el bør afskaffes således at der anvendes samme faktor for alle energiarter. Den nuværende faktor modvirker elektrificeringen.

Danske Regioner har særlig fokus på energieffektivisering i bygninger, og de hilser det velkomne at Kommissionens energieffektiviseringsplan 2011 adresserer behovet for energieffektivisering i den offentlige sektor. Danske Regioner er grundlæggende enige i, at anvendelsen af ESCO-samarbejde kan være en af vejene til at øge energieffektiviteten i forskellige dele af den offentlige sektor. De anfører, at regionernes lånebekendtgørelse i dag udgør en barriere for, at sygehusene i fremtiden kan igangsætte de offentlig-private samarbejder à la ESCO-modellen, da regionerne/institutionen skal deponere et beløb svarende til den investering, der foretages af den private partner. Regionernes har mulighed for at optage lån til en række energibesparende foranstaltninger, men det kræver at det pågældende projekt i forvejen er omfattet af et energimærke. Det er deres vurdering, at energimærkningsordningen ikke fanger alt, da den primært omhandler bygningens fysiske skal/skærm. De er positive over for forslaget om, at medlemslandene for at styrke markedsudviklingen for energitjenester skal tilvejebringe oversigter over energitjeneste og ESCO-markerne, lister over akkrediterede energitjenesteleverandører og modelkontrakter. Danske Regioner nævner, at udmøntningen af EU's strukturfondsmidler i Danmark sker via staten efter indstilling fra de regionale vækstfora, og disse prioriterer investeringer i vedvarende energi, energibesparelser og -effektiviseringer højt.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører, FRI ser Kommissionens energieffektiviseringsplan 2011 som en god forlængelse af de gældende EU direktiver på energiområdet. FRI finder begrebet Smart City godt som overordnet vision for intelligente net for el, fjernvarme, fjernkøling og gas, som skal samvirke for at samfundet omkostningseffektivt kan udnytte vedvarende energi og kraftvarme. I den forbindelse savner de et bedre samspil mellem nettene og bygninger. De finder at den nye plan når et stykke af vejen med at integrere de forskellige sektorer, men der kan gøres mere, og de foreslår, at EU's direktiv om strategisk miljøvurdering benyttes for at sammentænke sektorernes udfordringer optimalt.

WWF Verdensnaturfonden finder at EU's indikative energisparemål for 2020 skal gøres bindende og at målet skal defineres som en absolut reduktion af det primære energiforbrug. De finder at markederne for energitjenester skal udvikles, og de bakker op om at energiselskaberne skal pålægges energispareforpligtelser à la den danske model. Det er vigtigt at medlemslandene selv kan udforme ordningerne, men der bør sikres et nødvendigt ambitionsniveau i alle lande. WWF finder, at der er behov for at sikre dybe renoveringer af eksisterende bygninger, og at der som led heri bør opsættes mål for dybe renoveringer. Herudover anfører WWF, at finansieringen af energibesparelser skal styrkes, eco-designprocessen skal forbedres og kvotehandelssystemet skal fungere.

Det Økologiske Råd er enig i Kommissionens budskab om, at EU må handle nu for at nå sit 20 pct. energieffektiviseringsmål i 2020, men finder at resten af planen stort set er tømt for reelle handlinger fra EU's side. Rådet finder, at der bør indføres et bindende energisparemål i EU udtrykt i reduceret absolut primær energiforbrug i forhold til 2005. 20 pct. mål kan omregnes til omkring 13-14 pct. absolut reduktion i 2020 i forhold til 2005. Der bør være bindende energisparekrav hos slutforbrugerne sammen med effektivitetskrav til energiproduktionen og kravene i VE-direktivet. Kravene for den offentlige sektor skal gøres bindende, og de støtter kravet om årlig renovering af 3 pct. af bygningerne. For bygninger skal krav og virkemidler sikre dybe renoveringer, og det skal sikres at dybe renoveringer kan foretages trinvis. De støtter kravet om at spildvarme skal udnyttes til fjernvarme, når der er tilstrækkeligt bygningsmæssigt og forsyningsmæssigt grundlag. Tilsvarende bør der være krav om udbygning med fjernkøling. I industrien er obligatoriske energigennemgange kun noget værd, hvis det suppleres med bindende krav om at de identificerede energisparemuligheder gennemføres.

Rådet finder, at der er en politisk genopretning af kvotehandelsdirektivet så det giver incitamenter til at foretage energibesparelser. De finder at "Smart Grid" og "Smart Meters" skal fokusere på de bagvedliggende systemer, så energiselskaberne – mod betaling – kan styre den fleksibilitet der findes hos forbrugerne. De støtter, at energiselskaberne pålægges energispareforpligtelser. Der bør være nogle fælles krav til implementeringen i medlemslandene. Især skal det sikres at der er tale om dybe besparelser. Rådet mener at der skal tilvejebringes betydeligt mere investerings- og støttekapital, som også skal kunne bruges til mindre renoveringsprojekter, og at implementeringen af eco-designdirektivet skal strammes op så der sættes mere fart i den faktiske udmøntning på de centrale områder. De foreslår, at der sættes konkrete mål for hvad eco-designkravene skal levere.

LO – Landsorganisationen i Danmark finder at det er vigtigt at skelne mellem energibesparelser og energieffektivitet, hvor energieffektivitet betyder at der kan produceres det samme med et mindre energiforbrug. LO bakker op om, at Kommissionen først bistår medlemslandene med at udvikle de nationale energieffektiviseringsprogrammer og derefter – hvis resultaterne ikke er tilfredsstillende – i 2013 foreslår bindende nationale mål for 2020. LO finder, at det er positivt, at der lægges op til at fremme renovering af private og offentlige bygninger, og de imødeser med spænding det bindende instrument, som Kommissionen vil præsentere med henblik på at fordoble hastigheden for renovering af offentlige bygninger. LO mener, at det gælder om hurtigt at komme i gang med initiativet om opkvalificering af arbejdsstyrken i byggesektoren, men de tvivler på om de anførte tal for kvalificerede medarbejdere inden for området er korrekte. Endelig anfører LO, at det er vigtigt, at grønne afgifter tilrettelægges på en måde så de ikke skader konkurrenceevnen.

3F – Fælles Fagligt Forbund anfører, at det i forbindelse med energieffektiviseringer i industrien er vigtigt at inddrage medarbejderne, som ofte ved hvor der i dagligdagen kan spares. De er enige i, at uddannelse er en vigtig parameter, og peger på uddannelse af håndværkere til at rådgive de lokale private kunder om energieffektivisering, når de alligevel er ude at give tilbud på et renoveringsprojekt eller nybygning. Endelig nævner de, at det kunne tydeliggøres, at en udbygning af fjernvarmenettet og udskiftning af oliefyr med varmepumper vil medvirke til at nedsætte energiforbruget.

BAT-kartellet kvitterer for de mange gode initiativer, herunder det offentlige rolle som foregangsmand i forhold til energirenovering af bygninger og indkøb af energieffektive el-artikler. De støtter forslaget om bindende mål for energirenovering i den offentlige sektor. De finder, at formuleringerne om renovering af eksisterende bygninger er for svage, og er behov for en præcisering af løsningsforslagene for at sætte tempoet op. De nævner i den forbindelse statsgaranterede lån eller lettelser/stigning i ejendomsskatterne alt efter energiforbrug. De ser også frem til en løsning af problemet med "split incentives". De er glade for, at der er fokus på uddannelse, men er noget forundrede over de nævnte tal for antallet af kvalificerede bygningsarbejdere. De anfører, at der er historisk lav beskæftigelse i byggebranchen, og at det derfor er oplagt at gå i gang nu.

CO-industri er enig i, at 20 pct. målet ikke nås uden en forstærket og koordineret indsats, og at der er et stort behov for energirenovering af offentlige bygninger og private hjem i form af hensigtsmæssig optimering af isolering og mere effektive opvarmningsformer. Kommissionen bør støtte initiativer til fremme af energieffektive teknologier og byggeformer, herunder evt. fælles standarder og isolering og byggekomponenter. De advarer mod anvendelsen af økonomiske instrumenter i form af afgifter, da det primært vil betyde en udflytning af virksomheder. De peger på, at Kommissionen bør fokusere på at øge den tilgængelige viden om energieffektivitet i alle sektorer af samfundet.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

På nuværende tidspunkt, hvor substansdrøftelserne i Rådets energigruppe ikke er påbegyndt, er der ikke konkret viden om andre landes holdninger, men det må forventes, at flere lande generelt vil være positive over for handlingsplanen, herunder over for, at den ikke indeholder forslag om bindende mål for medlemslandene. Der vil dog være andre lande, som vil være skeptiske over for flere EU-regler og initiativer. Det forventes, at der særligt vil være reservationer i forhold til forslaget om, at 3 pct. af alle offentlige bygninger (opgjort efter areal) hvert år skal energirenoveres til et højt niveau. Der må ligeledes forventes udbredt skepsis i forhold til Kommissionens indikation om at foreslå nationalt bindende energieffektiviserings krav i 2013.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen prioriterer energieffektivisering højt, og finder, at det er vigtigt med fælles EU-rammer og initiativer på områder, hvor det kan fremme omkostningseffektive besparelser. På denne baggrund er regeringen generelt positiv over for Kommissionens Energieffektivitetsplan.

Mange af forslagene i planen er kun beskrevet helt overordnet, men det er vurderingen, at Danmark allerede lever op til flere af de forslag, der indgår. Det er derfor vurderingen, at gennemførelsen af flere af forslagene i planen ikke umiddelbart vil betyde en væsentlig styrkelse af besparelsesindsatsen i Danmark.

Regeringen lægger vægt på, at Kommissionen med energieffektiviseringsplanen fremmer initiativer, som på EU-plan bidrager til at lukke mankoen til EU's 20 pct.-målsætning. Dette grundlag bør fastholdes i forbindelse med de kommende implementeringsinitiativer, og Kommissionen bør redegøre for, hvor store besparelser hvert enkelt element kan levere.

Hvis ét initiativ, eksempelvis det nye energieffektivitetsdirektiv, ikke leverer så meget, som Kommissionen forventer, kan man overveje at stramme mere i forhold til et andet direktiv, for eksempel krav til Ecodesign. Samtidig vil målet via fællesskabsvirkemidler så som ecodesign kunne nås omkostningseffektivt, hvorfor det er at foretrække frem for nationale energieffektivitetsmål, der skal baseres på nationale virkemidler. Danmark noterer sig, at Kommissionen fastholder bindende mål som en mulighed, hvis det viser sig, at man ikke kan nå det aggregerede EU-mål om 20 % energieffektivisering, når Kommissionen evaluerer resultaterne i 2013.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Energieffektivitetsplanen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.